

ที่ กค 0409.6/ฉ - 102

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กม.10400

๑๒ พฤศจิกายน 2549

เรื่อง ข้อมูลความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงมติคณะกรรมการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา

เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการสำนักงานที่ได้รับอำนาจหน้าที่

ข้างต้น 1. หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 ลงวันที่ 10 กันยายน 2547
และที่ นรา 0504/ว 182 ลงวันที่ 25 กันยายน 2549

2. หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นรา 0714/ว 3 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2547 และ ต่อมา
ที่ นรา 0714/ว 50 ลงวันที่ 19 มกราคม 2548

3. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0409.6/ว 114 ลงวันที่ 30 กันยายน 2547

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมูลความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่าย
เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิ
ผู้มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่ง

ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 คณะกรรมการตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม 2547 เห็นชอบหลักเกณฑ์
การเบิกจ่ายและอัตราค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิ
ได้รับประจำตำแหน่ง และเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เห็นชอบการปรับปรุงมติคณะกรรมการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 ให้สอดคล้องกับ
ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

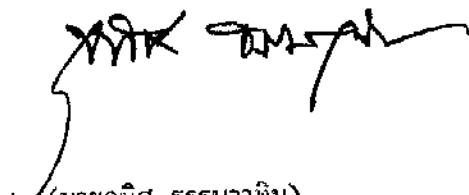
กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า เพื่อให้ส่วนราชการเข้าใจและถือปฏิบัติ
เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิ
ได้รับประจำตำแหน่งได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรข้อมูลความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว
ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ โดยยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง 3 และให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับ
การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่ง

/ตาม...

ตามสิ่งที่ทรงมาด้วยนี้ สำหรับเงินงบประมาณค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ และหักเกณฑ์ในการพิจารณา
เกี่ยวกับการขอเปลี่ยนแปลงประเภทรถให้ถือปฏิบัติตามหนังสือที่ข้างต้น 2 ตามเดิมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุกิต ศรีสวัสดิ์)

อธิบดีกรมสรรพากรมีด

รักษาการแทน รองปลัดกระทรวงการคลัง
ท่านได้รับทราบเรื่องดังกล่าวรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานทรัพยาน้ำด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร

โทร. 0-2273-9984

www.cgd.go.th

**ช้อมความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ
การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง
สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่ง**

มติคณะกรรมการรัฐมนตรีและหนังสือสั่งการที่ถือปฏิบัติ

1. มติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 แจ้งตามหนังสือ
สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0504/ว 182 ลงวันที่ 10 กันยายน 2547 เรื่อง การเบิกจ่ายเงิน
ค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้
รถยกประจำตำแหน่ง

2. มติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 แจ้งตามหนังสือ
สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 141 ลงวันที่ 25 กันยายน 2549 เรื่อง การปรับปรุง
มติคณะกรรมการรัฐมนตรี เวื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง
สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่ง

3. มติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2546 แจ้งตามหนังสือ
สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร 0504/ว 195 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2546 เรื่อง การเข้าร่วมต่อ
มาใช้ในราชการ

4. หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร 0714/ว 3 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2547
เรื่อง งบประมาณค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิ
ได้รถยกประจำตำแหน่ง

5. หนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนมาก ที่ นร 0714/ว 50 ลงวันที่ 19 มกราคม 2548
เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเกี่ยวกับรถประจำตำแหน่ง กรณีที่ส่วนราชการเลือกรับค่าตอบแทน
เหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง

ความเป็นมา

ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 เห็นชอบหลักเกณฑ์การเบิกจ่าย
ค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่ง

/ ตามที่ ...

ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐระดับกรมเป็นผู้เลือกจ่าย
ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่งในสังกัดทั้งหมด จะขอรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหา
รถประจำตำแหน่ง หรือจะใช้รถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ เมื่อเลือกรับเงินค่าตอบแทน
เหมาจ่ายฯ แล้ว ให้ส่วนราชการและหน่วยงานควบคุม กำกับดูแลมิให้มีการประพฤติมิชอบ
โดยการนำรถยนต์ส่วนกลางหรือรถประจำตำแหน่งไปใช้อีก หากผู้ใดฝ่าฝืนถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
โดยอัตราค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ได้กำหนดเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- ระดับรองอธิบดีหรือเทียบเท่า	25,400	บาท/คน/เดือน
- ระดับอธิบดี รองปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า	31,800	บาท/คน/เดือน
- ระดับปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า	41,000	บาท/คน/เดือน

ต่อมาคณะกรรมการตีมีมติเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เห็นชอบให้มีการปรับปรุง
หลักเกณฑ์ของมติคณะกรรมการตีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 โดยให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับ
รถประจำตำแหน่งแต่ละคนเป็นผู้เลือกรับรถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ หรือเลือกรับ
เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิที่ได้รับผลประโยชน์จากข้อกำหนดของ
มติคณะกรรมการตีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ในช่วงเวลาที่ฝ่าฝืนมา ก่อนมติคณะกรรมการตีเมื่อวันที่
19 กันยายน 2549 จะมีผลใช้บังคับ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของบบประมาณสามารถใช้คุณพินิจ
ในการบริหารจัดการการจัดหารถประจำตำแหน่งหรือการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับ
ข้าราชการผู้มีสิทธิได้

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นแนวทางในการปฏิบัติของส่วนราชการ
และหน่วยงานเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จึงซ้อมความเข้าใจหลักเกณฑ์
และวิธีการปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับ
ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่ง

วันใช้บังคับ

วันที่ 1 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป

/สำหรับ ...

สำหรับหลักเกณฑ์ และวิธีการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน
เหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง ที่จะกล่าวถึงตามหนังสือฉบับนี้
ปรากฏตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0409.6/16849 ลงวันที่
4 กันยายน 2549 ที่แนบหนังสือสำเนาให้กับคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 141
ลงวันที่ 25 กันยายน 2549 มีดังนี้

“ข้อ 1 ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งตามระเบียบรัฐบาล
ของข้าราชการแต่ละประเภทแต่ละคนเป็นผู้เลือกใช้สิทธิเลือกรับรถประจำตำแหน่ง
ที่ทางราชการจัดหาให้หรือเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง
ตามความประสงค์ของตนเอง ทั้งกรณีข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เดินและข้าราชการที่เข้าสู่ตำแหน่ง^{ที่มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งเป็นครั้งแรก ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข...}”

คำอธิบาย

(1) ข้าราชการที่จะมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่าย หมายถึง ข้าราชการ
ผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรัฐราชการ พ.ศ. 2523
และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามระเบียบว่าด้วยรัฐราชการของข้าราชการแต่ละประเภท เช่น
ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยรัฐราชการ พ.ศ. 2525 เป็นต้น สำหรับการพิจารณาว่าข้าราชการ
ตำแหน่งใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งให้นำร่องกับหน่วยงานที่รักษาการตาม
ระเบียบรัฐราชการนั้น ๆ โดยตรง

ยกเว้น ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่งในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการที่ประจำการอยู่ในต่างประเทศ (ตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547) และผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกระทรวงกลาโหม จำนวน 31 ตำแหน่ง^(ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2549) ให้ตรวจสอบประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้

(2) ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่งแต่ละคนเป็นผู้เลือกใช้สิทธิ
รับรถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ หรือเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่าย ตามความต้องการของตน
ซึ่งเป็นการแก้ไขหลักการของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 (ที่กำหนดให้ส่วนราชการ
หรือหน่วยงานของรัฐระดับกรมเป็นผู้เลือกให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่งในสังกัดทั้งหมด
ให้รถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้หรือรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่าย)

(3) ข้าราชการที่จะมีสิทธิเลือกตาม (2) หมายความดัง

(3.1) ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่งอยู่เดิม (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547) คือ ก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2549 ซึ่งเป็นวันก่อนที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 จะมีผลให้บังคับ เมื่อได้รับคำสั่งให้ต้องตำแหน่งใหม่ หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ทั้งในหน่วยงานเดิมและหน่วยงานใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549

(3.2) ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 เป็นต้นไป และเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งตามระเบียบรัฐราชการ

สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับประจำตำแหน่งอยู่เดิม (ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547) ต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานได้เลือกไว้เดิมซึ่งได้ถือปฏิบัติตาม โดยจะใช้สิทธิเปลี่ยนแปลงการเลือกตามความประஸงค์ของตนได้เมื่อรับประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดทำให้สิ้นสุด อายุการใช้งานหรือสิ้นสุดสัญญาเช่า จึงจะสามารถใช้สิทธิเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ได้

“ข้อ 1.1 กรณีประสบคดีเลือกรับรถประจำตำแหน่ง ให้หน่วยงานจัดรถประจำตำแหน่งที่มีอยู่ในเวลานี้ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ใช้ปฏิบัติงานไปจนกว่าจะหมดอายุการใช้งาน (อายุการใช้งาน 6 ปี) หรือสิ้นสุดสัญญาเช่า (5 ปี) และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าวแล้วห้ามมิให้หน่วยงานจัดหารถทดแทนรถเดิมไม่ว่าจะโดยวิธีซื้อหรือเช่า แต่ให้ใช้วิธีการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ต่อไป”

คำอธิบาย

เป็นการกำหนดเงื่อนไขกรณีที่ข้าราชการผู้มีสิทธิประจำตำแหน่งโดยวิธีซื้อหรือเช่าให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิได้ แต่ให้จัดหารถประจำตำแหน่งหรือรถส่วนกลางที่มีอยู่ในส่วนราชการหรือหน่วยงานในเวลานี้ ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิใช้สำหรับปฏิบัติราชการตามความประஸงค์ จนกว่าจะหมดอายุการใช้งานของรถแต่ละประเภท เมื่อระยะเวลาดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว ห้ามมิให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานจัดหารถประจำตำแหน่งใหม่จ่าโดยวิธีซื้อหรือเช่ามาทดแทนรถเดิม แต่ให้ใช้วิธีการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิต่อไปปีละเดือน หากส่วนราชการหรือหน่วยงานมีความจำเป็นต้องดำเนินการจัดรถประจำตำแหน่งให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เป็นการดำเนินการที่นอกเหนือมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานต้องเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยตรง

สำหรับกรณีของส่วนราชการหรือหน่วยงานใดที่ไม่มีสถาบันประจำตัวแห่งนั้น หรือไม่สามารถจัดหารถประจำตัวดำเนินการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิ ได้ ให้ดำเนินการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิ ทั้งนี้ หากส่วนราชการหรือหน่วยงานประสงค์ที่จะจัดหารถประจำตัวแห่งนั้น ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิภัยหลังจากที่มีคณะกรรมการบริหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 มีผลใช้บังคับเป็นเรื่องนอกเหนือจากมติคณะกรรมการบริหารเมื่อกำหนด จึงต้องขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริหารโดยตรง

(หมายเหตุ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รถประจำตัวแห่งมีอายุการใช้งาน 6 ปี รถส่วนกลางมีอายุการใช้งาน 5 ปี และตามมติคณะกรรมการบริหารเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2546 เรื่อง การเข้าร่วมต่อมาให้ในราชการ กำหนดอายุสัญญาการเช่าไว้ 5 ปี)

"ข้อ 1.2 กรณีประสงค์เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้หน่วยงาน ให้วิธีจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับผู้มีสิทธิได้ตามความประสงค์ สำหรับรถที่มีอยู่ ให้ดำเนินการตามข้อ 2 "

คำอธิบาย

(1) กรณีข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตัวแห่งนั้นเป็นครั้งแรกโดยข้าราชการผู้มีสิทธิประสงค์เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ส่วนราชการหรือหน่วยงานสามารถจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการดังกล่าวได้นับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

(2) สำหรับกรณีข้าราชการผู้มีสิทธิเดิมที่ได้เลือกรับรถประจำตัวแห่งนั้น และต่อมาเมื่อได้รับคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นทั้งในหน่วยงานเดิม และหน่วยงานใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549 และข้อเปลี่ยนเป็นเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ หรือกรณีที่เดิมเลือกรับรถประจำตัวแห่งนั้นและต่อมาได้หมายกำหนดการใช้งานหรือสิ้นสุดสัญญาเช่า ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ นับแต่วันที่ได้ส่งคืนรถประจำตัวแห่งนั้น หรือกรณีมีคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ในหน่วยงานใหม่ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานใหม่จ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ นับแต่วันที่มีคำสั่งให้ดำรงตำแหน่ง

(3) การดำเนินการในส่วนของรถประจำตัวแห่งนั้นที่มีอยู่ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานปฏิบัติตามข้อ 2

“ข้อ 1.3 ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ที่ใช้สิทธิเลือกแล้ว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง การใช้สิทธิขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้น เว้นแต่ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น จึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิเลือกได้”

คำอธิบาย

กรณีข้าราชการผู้มีสิทธิซึ่งเลือกรับรถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ ในระหว่างดำรงตำแหน่ง ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงการเลือกเป็นรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จนกว่า จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือรถประจำตำแหน่งที่ใช้อยู่ จนหมดอายุการใช้งานหรือสิ้นสุดสัญญาเช่า และสำหรับกรณีที่ผู้มีสิทธิซึ่งเลือกรับเงินค่าตอบแทน เหมาจ่ายฯ ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงการเลือกเป็นการรับรถประจำตำแหน่ง ที่ทางราชการจัดหาให้ จนกว่าจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ทั้งนี้ การเลือกรับรถประจำตำแหน่งต้องพิจารณาเงื่อนไขตามข้อ 1.1 ด้วย

“ข้อ 2 การบริหารจัดการรถประจำตำแหน่งที่ว่างอยู่เนื่องจาก การเลือกรับ ค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ของข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ให้หน่วยงานถือปฏิบัติ ...”

คำอธิบาย

กำหนดแนวทางการบริหารจัดการรถประจำตำแหน่งที่ว่างอยู่เนื่องจาก การเลือกรับ เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ เมื่อข้าราชการผู้มีสิทธิได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ทำให้รถประจำตำแหน่งที่มีอยู่เดิมไม่มีผู้ใช้งาน ก็จะต้องกล่าวส่วนราชการหรือหน่วยงานต้องดำเนินการ โดยพิจารณาเป็น 2 กรณี

“ข้อ 2.1 กรณีรถที่จัดหมายโดยวิธีซื้อและรถซึ่งไม่หมดอายุการใช้งาน (อายุการใช้งาน 6 ปี) ให้ดำเนินการขอเปลี่ยนแปลงประเภทรถจากรถประจำตำแหน่ง เป็นรถส่วนกลางหรือรถรับรองของหน่วยงานตามระเบียบว่าด้วยรถราชการแต่ละประเภท หรือตามที่สำนักงบประมาณกำหนด หรือดำเนินการจำหน่ายตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุต่อไป ”

คำอธิบาย

รถประจำตำแหน่งที่จัดหมายโดยวิธีการซื้อและยังไม่หมดอายุการใช้งาน 6 ปี หากส่วนราชการหรือหน่วยงานพิจารณาเห็นว่า รถดังกล่าวยังมีสภาพดีสามารถใช้ปฏิบัติงานต่อไปได้

โดยไม่ก่อให้เกิดภาระกับงบประมาณ ก็ให้ออกเปลี่ยนแปลงประเทกการใช้รถจักรถประจำตำแหน่ง เป็นรถส่วนกลางหรือรถรับรองตามพยานประเมินสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบรัฐราชการของสำนักงานคณะกรรมการต่อคณะประเทก และหลักเกณฑ์ตาม หนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนมาก ที่ นร 0714/ว 50 ลงวันที่ 19 มกราคม 2548 และหากพิจารณาเห็นว่า รถประจำตำแหน่งดังกล่าวหากนำมาใช้ต่อไปจะไม่คุ้มค่ากับเงินงบประมาณที่จะต้องจ่ายไป หรือหมดความจำเป็นที่จะต้องใช้งาน ก็ให้ดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ข้อ 2.2 กรณีรถที่จัดหมายโดยวิธีการเช่าและยังไม่สิ้นสุดสัญญาเช่า (5 ปี) หรือตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ก่อนหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ให้หน่วยงานเจรจาต่อรองกับบริษัทคู่สัญญา เช่น ขอเปลี่ยนแปลงประเทกการใช้รถ จากรถประจำตำแหน่งเป็นรถส่วนกลางหรือรถรับรอง หรือขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาเช่า ที่มีอยู่เดิมโดยกำหนดเงื่อนไขและอัตราค่าเช่าให้เหมาะสมและเกิดความเป็นธรรมระหว่าง เอกชนคู่สัญญา โดยจะต้องไม่ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่คุ้มกับประโยชน์ที่ทางราชการพึงได้รับ ทั้งนี้ ให้เป็นดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการ ”

คำอธิบาย

รถประจำตำแหน่งที่จัดหมายโดยวิธีการเช่าและยังไม่สิ้นสุดสัญญาเช่า 5 ปี หรือตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ก่อนหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ให้หัวหน้า ส่วนราชการหรือหน่วยงานให้ดุลพินิจในการเจรจาต่อรองกับบริษัทคู่สัญญาเพื่อเปลี่ยนแปลงประเทก การใช้รถหรือเปลี่ยนแปลงการแก้ไขสัญญาเช่า โดยกำหนดเงื่อนไขและอัตราค่าเช่าให้เหมาะสม และเกิดความเป็นธรรมระหว่างเอกชนคู่สัญญา ทั้งนี้ การเจรจาต่อรองหรือแก้ไขสัญญาดังกล่าว ต้องไม่ทำให้รัฐเสียประโยชน์หรือมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าประโยชน์ที่ได้รับ

“ข้อ 2.3 จากการดำเนินการในข้อ 2.1 และข้อ 2.2 แล้ว หากพิจารณา เห็นว่า รถที่ว่างอยู่นั้นไม่มีความจำเป็นจะใช้เป็นรถส่วนกลาง รถรับรอง หรือรถประจำตำแหน่ง หรือไม่อาจเปลี่ยนแปลงสัญญาเช่ากับบริษัทคู่สัญญาได้ ให้หน่วยงานส่งรถดังกล่าว ให้กระทรวงเจ้าสังกัด โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแต่ละกระทรวงบริหารจัดการรถยนต์ดังกล่าว และจัดสรรให้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงนั้น ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ หน่วยงานที่เป็นผู้เช่ารถยังคงเป็นผู้รับผิดชอบค่าเช่า สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

ค่าบำรุงรักษา รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้รถดังกล่าว ในหน่วยงานที่นำรถไปใช้เป็นผู้รับผิดชอบ

สำหรับหน่วยงานที่ไม่สังกัดกระทรวงให้เป็นคุณพินิจของหัวหน้าส่วนราชการ เป็นผู้บริหารจัดการและจัดสรรตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ”

คำอธิบาย

กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามข้อ 2.1 และข้อ 2.2 ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานส่งรถประจำตำแหน่งให้กับกระทรวงเจ้าสังกัดได้เป็นกองกลางเพื่อให้ปลัดกระทรวง หรือผู้ที่ปลัดกระทรวงมอบหมายหรือหัวหน้าส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงเป็นผู้บริหารและจัดสรรให้กับหน่วยงานภายในสังกัดที่มีรถไม่เพียงพอ กับการปฏิบัติราชการและได้ร้องขอให้จัดสรรให้โดยค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับรถประจำตำแหน่ง ได้แก่ ค่าเช่ารถให้หน่วยงานที่เป็นคู่สัญญา กับเอกชน ผู้ให้เช่าเป็นผู้จ่ายค่าเช่าตามเดิมท่อไป สำหรับค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าบำรุงรักษา หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดจากการใช้รถ ให้หน่วยงานที่นำรถไปใช้เป็นผู้รับผิดชอบ

“ข้อ 3 การกำกับดูแล ”

คำอธิบาย

กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม กำกับดูแลรถที่ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้ปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อมิให้รัฐเกิดค่าใช้จ่ายที่ร้าชื่อน

“ข้อ 3.1 เมื่อข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ แล้ว ให้จัดหารถยนต์ส่วนตัวมาใช้ในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมาย โดยชอบหรืองานที่เกี่ยวเนื่องโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่ หรือฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น รวมตลอดถึงการใช้เพื่อเดินทางไป – กลับระหว่างที่พักและสำนักงาน และเพื่อการอื่น ที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและสังคม โดยให้หัวหน้าส่วนราชการควบคุม กำกับดูแลมิให้มีการประพฤติมิชอบโดยการนำรถส่วนกลาง รถรับรอง หรือรถประจำตำแหน่งไปใช้อีก หากผู้ใดฝ่าฝืนถือเป็นความผิดวินัย ”

คำอธิบาย

ห้ามมิให้ข้าราชการผู้มีสิทธิที่ได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ใช้รัฐยนต์ของทางราชการสำหรับปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่ปกติ ไม่ว่าจะเป็นรถประจำตำแหน่ง รถรับรองรวมทั้งห้ามมิให้ใช้พนักงานขับรถยนต์ของทางราชการ โดยหัวหน้าส่วนราชการต้องควบคุมกำกับดูแลโดยเคร่งครัด และหากมีการประพฤติมิชอบในเรื่องดังกล่าวให้ถือเป็นความผิดวินัยและต้องดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวินัยข้าราชการ

“ข้อ 3.2 กรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการชั่วคราวและได้รับการอนุมัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประจำชุดของทางราชการ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้งมีสิทธิขออนุมัติใช้รถยนต์ของทางราชการเป็นพาหนะในการเดินทางไปราชการได้”

คำอธิบาย

เป็นการกำหนดเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยไม่ถือเป็นความผิดทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3.1 อย่างไรก็ได้ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ เช่น กรณีเดินทางไปราชการและจำเป็นต้องผ่านทางด่วน หรือการนำรถไปจอดในสถานที่ที่มีการจัดเก็บค่าจอดรถ ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ สามารถนำหลักฐานมาเบิกจ่ายจากทางราชการได้ สำหรับกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการและใช้รถส่วนตัวที่ได้จัดหมายไว้ในการปฏิบัติราชการเป็นพาหนะในการเดินทางสามารถเบิกเงินสดเชยค่าพาหนะเหมาจ่ายได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังที่กำหนด

“ข้อ 3.3 นอกจากหัวหน้าส่วนราชการจะกำกับดูแลแล้ว เห็นควรอนุญาตให้หน่วยงานตรวจสอบภายในของหน่วยงานตรวจสอบการใช้รถยนต์ของผู้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ว่ามีการกระทำที่ขัดต่อมาติคณารัฐมนตรี โดยมีการนำเสนอคณะกรรมการตรวจสอบหรือรถประจำตำแหน่งไปใช้ออกหรือไม่ อย่างไร ซึ่งหากพบว่าข้าราชการผู้มีสิทธิฯ กระทำการที่ขัดต่อมาติคณารัฐมนตรี ให้หน่วยงานตรวจสอบภายในรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานทราบตามลำดับชั้นต่อไป หรือกรณีข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานนั้น ๆ กจะทำผิดเอง เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบอาจไม่กล้า

รายงานผลการตรวจสอบ เห็นควรให้หน่วยงานตรวจสอบภายในสามารถถือรายงานผลการตรวจสอบ ต่อผู้บังคับบัญชาระดับที่เหนือกว่าขึ้นไปของผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดของหน่วยงานได้ทราบโดยตรง โดยไม่ถือเป็นการปฏิบัติข้ามสายการบังคับบัญชาที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้รายงาน มีความผิดทางวินัย ”

คำอธิบาย

เป็นการกำหนดให้จำนวนหน่วยงานตรวจสอบภายในของแต่ละส่วนราชการ และหน่วยงานควบคุมกำกับดูแล และรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติประพฤติมิชอบในการนำร่อง ของพนักงานราชการไปใช้ของชำรากการผู้มีสิทธิที่เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุด ของหน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชาระดับเหนือกว่าผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดของหน่วยงาน โดยการรายงานของหน่วยตรวจสอบภายในตั้งแต่ล่างไม่ถือเป็นการปฏิบัติข้ามสายการบังคับบัญชา และไม่เป็นความผิดทางวินัย

“ ข้อ 4 หลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้นนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป สำหรับอัตราค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ของมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ตามเดิมต่อไป ได้แก่

4.1 ระดับรองอธิบดีหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เที่ยบเท่ารองอธิบดี อัตรา 25,400 บาท/คน/เดือน

4.2 ระดับอธิบดี รองปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นเทียบเท่าอธิบดี อัตรา 31,800 บาท/คน/เดือน

4.3 ระดับปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เทียบเท่าปลัดกระทรวง อัตรา 41,000 บาท/คน/เดือน”

คำอธิบาย

อัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ยังคงเป็นอัตราเดิมตาม มติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ทั้งนี้ อัตราค่าตอบแทนดังกล่าวได้คำนวณโดยนำ ปัจจัยตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ภาระค่าจ้างพนักงานขับรถ ค่าเบี้ยประกันภัย ชั้น 1 ค่าประกันภัยบุคคลที่ 3 ตามอัตราของกรมการประกันภัยมารวมไว้ในค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ แล้ว ดังนั้น ข้าราชการผู้มีสิทธิ เลือกรับค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเพิ่มจากทางราชการได้อีก

“ ข้อ 5 ให้กระทรวงการคลังกำหนดวิธีปฏิบัติในการดำเนินการให้เป็นไปตาม
มติคณะกรรมการและวินิจฉัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในข้อ 1 ”

คำอธิบาย

กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ และวินิจฉัย
ข้อหารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ

“ ข้อ 6 สิทธิการได้รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่
ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ได้ส่งคืนรถประจำตำแหน่งให้กับหน่วยงาน ส่วนวิธีการเบิกจ่าย
เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินเดือนข้าราชการมาใช้บังคับ
โดยอนุโลม ส่วนจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณงวดใด รายการใด ให้เป็นไปตามที่สำนัก
งบประมาณกำหนด ”

คำอธิบาย

กำหนดให้สำนราชการหรือหน่วยงานจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ
ให้ข้าราชการผู้มีสิทธินับแต่วันที่มีคำสั่งให้ดี返ตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งใหม่หรือนับแต่
วันที่ได้ส่งคืนรถประจำตำแหน่งคืนให้กับสำนราชการหรือหน่วยงาน ส่วนวิธีการเบิกจ่ายเงิน
ให้นำหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม เช่น ข้าราชการมีอัตราครองอยู่
ในหน่วยงานใดต้องเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จากหน่วยงานนั้น การจ่ายเงินค่าตอบแทน
ระหว่างการลา ภารจ่ายเงินค่าตอบแทนของข้าราชการที่ถึงแก่ความตาย เป็นต้น

สำหรับเงินงบประมาณสำหรับจ่ายเป็นค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้เป็นไป
ตามที่สำนักงบประมาณกำหนด ตามนัยหนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นรา 0714/ก 3 ลงวันที่
15 ตุลาคม 2547

“ ข้อ 7 เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ
ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2549 ที่มอบหมายให้กระทรวงการคลัง
สำนักงบประมาณ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนด
หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาข้อด้อยดังต่อไปนี้ ในภาพรวมให้ครอบคลุม ดังนี้
คล่องตัวและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น กรณีการไม่ปฏิบัติตามนัยของ
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 โดยการใช้สิทธิเลือกที่แตกต่างกันเนื่องจากความเข้าใจ

ที่คดีด้วยในสาระสำคัญของมติดังกล่าว หรือกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าส่วนราชการ คนใหม่ และมีการเลือกที่ແທກต่างจากที่หัวหน้าส่วนราชการคนเดิมได้เลือกไว้ ซึ่งกรณีดังกล่าว ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี หรือกรณีที่หน่วยงานมิได้จัดหารถประจำตำแหน่งให้และไม่จ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เพื่อชดเชยภาระค่าใช้จ่ายที่ข้าราชการได้นำรถยกตัวมาใช้ในการปฏิบัติราชการ ดังนั้น ในกรณีที่การปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ยังไม่เรียบร้อย ทำให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เดิมซึ่งยังมิได้รับรถประจำตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการใช้คุลพินิจดำเนินการตามความเหมาะสม สำหรับงบประมาณที่ต้องใช้ในการดังกล่าว ให้ขอท่าความทดลองกับสำนักงบประมาณ

อนึ่ง หลังจากที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการการปรับปรุง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอแล้ว หากข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวข้างต้น ประสงค์จะเลือกขอรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ต่อไป ก็ให้หน่วยงานดำเนินการตามความประสงค์ของข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ดังกล่าว แต่หากประสงค์ที่จะให้หน่วยงานจัดหารถให้ ก็ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใหม่ ”

คำอธิบาย

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2549 กรณีมีส่วนราชการเสนอขอ่อนผันการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 โดยขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งให้กับตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นว่า เรื่องนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นและยังมีกรณีอื่น ๆ อีกหลายกรณี เช่น กรณีมีส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ได้เลือกให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ หรือเลือกจัดหารถประจำตำแหน่งให้ ต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแห่งใหม่ซึ่งต้นสังกัดใหม่ได้เลือกให้เป็นตำแหน่งเดียวกัน แต่ต้องการให้ได้รับเงินเดือนเดิม เป็นต้น จึงให้กระทรวงการคลังรับเรื่องนี้ไปพิจารณาว่ามีกับสำนักงบประมาณ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในเรื่องการแก้ไขปัญหาข้อด้อยต่าง ๆ ในภาพรวมให้ครบถ้วน ชัดเจนและคล่องตัว เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้มอบอำนาจในการพิจารณาอนุมัติให้กับหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของบประมาณเป็นผู้ใช้คุลพินิจดำเนินการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมาก่อนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เช่น จัดหารถประจำตำแหน่งหรือจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เป็นต้น

สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เดิม ซึ่งได้รับการเยียวยาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นไปแล้วหากประสงค์ที่จะได้รับสิทธิ์ต่อเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ก็ให้ดำเนินการได้